

Η «ΘΡΟΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ» ΤΗΣ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ.

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών της
Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς

Κατέστη πλέον θεσμός ο εορτασμός των λεγομένων **«θρονικών εορτών»**, τόσο στο Φανάρι (30/11), όσο και στη Ρώμη (29/7) και η αποστολή εκατέρωθεν επισήμων αντιπροσωπειών. Πρόκειται αναμφίβολα για καινοφανείς εορτές, εντελώς αμάρτυρες στην ιστορία της Εκκλησίας, παπικής εμπνεύσεως, με προφανή σκοπό να προβάλλει εισέτι το αντίχριστο δόγμα περί της **«Πετρείου Εξουσίας»**, το γνωστό μας **«πρωτείο εξουσίας»** του «πάπα» εφ' όλης της Εκκλησίας και κατ' επέκταση όλου του κόσμου, αφού αυτός, σύμφωνα με την επίσημη διδασκαλία της παπικής «εκκλησίας» είναι ο **«αντιπρόσωπος του Χριστού στη γη» (Vicarious Christi)** και ως εκ τούτου, από αυτόν πηγάζουν όλες οι εξουσίες. Θυμίζουμε εδώ απλά τον διαβόητο **«περί περιβολής αγώνα»** (1076-1123), όπου οι Φράγκοι καταληψίες του Πατριαρχείου της Δύσης **«περιβλήθηκαν»** όλες τις εξουσίες του κόσμου και καταστάθηκαν οι **«διαχειριστές»** των, τόσο τις πνευματικές (θρησκευτικές), όσο και τις πολιτικές. Υπενθυμίζουμε επίσης το γεγονός, ότι όλοι οι ηγεμόνες της Δύσης, για πέντε σχεδόν αιώνες, έπαιρναν την εξουσία από τα χέρια του «πάπα» και όποιος δεν πειθαρχούσε έχανε την εξουσία του και υφίστατο τρομερές συνέπειες!

Το **«πρωτείο εξουσίας»** του «πάπα» δεν είναι τίποτε διαφορετικό από την φραγκική φεουδαρχική αντίληψη περί εξουσίας, ότι η εξουσία πρέπει να βρίσκεται συγκεντρωμένη στα χέρια ενός ανδρός (του αυτοκράτορα), θείω δικαίω, ως και να ασκείται, κατά παραχώρηση, από τους υπο-

τελείς του (ευγενείς και τιτλούχους). Ο «πάπας» πήρε τη θέση του **Καρλομάγνου** (του θεμελιωτή του φραγκισμού) και οι καρδινάλιοί του τη θέση των ευγενών τιτλούχων! Για να γίνει αποδεκτός αυτός ο τρόπος έπρεπε να «ντυθεί» με **«θεολογικό μανδύα»**. Οι αιρετικοί Φράγκοι θεολόγοι βρήκαν τη λύση, εφεύραν το μύθο περί του **«πετρείου πρωτείου»**, ότι δηλαδή ο **Απόστολος Πέτρος**, δεν ήταν ίσος με τους άλλους Αποστόλους, αλλά κατείχε το «πρωτείο» σ' αυτούς, διαστρέφοντας με απίστευτη ασέβεια βιβλικά χωρία, προκειμένου να στηρίξουν αυτή την αλλόκοτη και βαθειά αντιχριστιανική διδασκαλία. Επίσης πλαστογράφησαν οικτρά και την ιστορία, με απίστευτα χαλκευμένα κείμενα κατά το μεσαίωνα, ώστε να **«απόδείξουν»** πως ο **«πρώτος των Αποστόλων»** Πέτρος, μετέβη στη Ρώμη, όπου ίδρυσε την εκεί τοπική εκκλησία, να είναι η **«Αγία Έδρα»** της παγκόσμιας εκκλησίας και να θεμελιώσει την εξουσία του σ' αυτή! Η εξουσία αυτή επί της παγκόσμιας εκκλησίας, **«μεταβιβάστηκε»** στους **«διαδόχους του Πέτρου»**, επισκόπους Ρώμης, οι οποίοι, και αυτοί, θείω δικαίω, έλκουν αυτή την εξουσία από τον **«πρώτο των Αποστόλων»**, και την ασκούν ως «πρώτοι» σε όλη την εκκλησία!

Δεν χρειάζεται βεβαίως να κάνουμε ανατροπή αυτής της αλλόκοτης διδασκαλίας, η οποία βρίσκεται στον απόλυτο αντίποδα της βιβλικής και πατερικής διδασκαλίας, για τον απλούστατο λόγο, ότι στην Εκκλησία δεν υπάρχει εξουσία, αλλά διακονία και συναγωνισμός στην υπηρεσία του λαού του Θεού. Ο λόγος του Θεού είναι σαφέστατος: **«Εί τις θέλει πρώτος είναι, έσται πάντων έσχατος και πάντων διάκονος»**(Μαρκ.9,35) και **«Ος εάν θέλη γενέσθαι μέγας εν υμίν, έσται υμών διάκονος, και ός αν θέλη υμών γενέσθαι πρώτος, έσται πάντων δούλος. Και γαρ ο Υιός του ανθρώπου ουκ ήλθε διακονηθήναι, αλλά διακονήσαι, και δούναι την ψυχήν αυτού λύτρον αντί πολλών»**(Μαρκ.10,43-45). Φυσικά θα ήταν αστείο να ισχυριστούμε ότι η παπική εξουσία έχει σχέση με αυτή τον κυριακό λόγο, αφού μέχρι πρότινος ο εκάστοτε «πάπας» δεν καταδέχονταν να πατήσει στη γη και τον μετέφεραν στους ώμους τους οι καρδινάλιοί του!

Η καθιέρωση λοιπόν **«θρονικής εορτής»** δεν αποσκοπεί να τιμηθεί ο υποτιθέμενος «πρίγκιπας του κολλεγίου των αποστόλων», όπως ασεβέστατα αποκαλούν τον άγιο Απόστολο Πέτρο, αλλά να προβληθεί το **«πρωτείο εξουσίας»** του «πάπα», ο οποίος δεν έχει την παραμικρή διάθεση να αποβάλλει. Είναι γνωστό πως ο μεγάλος σκόπελος στον (βαλτωμένο) εδώ και τέσσερις δεκαετίες θεολογικό διάλογο δεν είναι τόσο οι χαώδεις δογματικές διαφορές Ορθοδοξίας και Παπισμού, όσο η ανυποχώρητη στάση των παπικών στο «πρωτείο» του «πάπα»! Αρνούνται με τον πλέον

κατηγορηματικό τρόπο να συζητήσουν έστω το ενδεχόμενο κατάργησής του και το μόνο περιθώριο που δίνουν στους ορθοδόξους είναι η «**κατά-νόησή**» του!

Το φραγκικό κατάλοιπο του «**παγκόσμιου πρωτείου**» έφερε και μια άλλη σοβαρή κακοδοξία, το «**αλάθητο**» του «πάπα», το οποίο καθιερώθηκε ως «**δόγμα πίστεως της καθολικής εκκλησίας**» από την **Α΄ Βατικανή Σύνοδο** (1870), για να πνίξει κάθε άλλη γνώμη και φωνή, να γίνει ο κυρίαρχος, όχι μόνο του σώματος, αλλά και του πνεύματος!

Διαβάσαμε, χωρίς καμιά έκπληξη, αυτά που ειπώθηκαν στις συναντήσεις της αντιπροσωπείας του Οικουμενικού Πατριαρχείου με τον κ. Φραγκίσκο και τους «αξιωματούχους» του. Διαπιστώσαμε, από τα λεγόμενα του «πάπα» δύο πράγματα: πρώτον την απουσία σοβαρού θεολογικού λόγου από μέρους του, ο οποίος αγγίζει τα όρια της ρηχότητας και δεύτερον την απόλυτη προσήλωσή του στις κακοδοξίες που συσσώρευσε η «εκκλησία» του, μετά την απόσχισή της από την μία και αδιαίρετη Εκκλησία του Χριστού. Δεν μπορεί, όχι να αποδεχτεί, αλλά ούτε να διανοηθεί ότι οι δεκάδες παπικές πλάνες καθιστούν τον Παπισμό αιρετική θρησκευτική κοινότητα και ως εκ τούτου απαιτείται επιστροφή στην κοινή πίστη της Εκκλησίας, πριν το σχίσμα του **1054**. Δεν του επιτρέπει η έπαρση να δει πως η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, η αληθινή Εκκλησία του Χριστού, παραμένει απόλυτα πιστή στην διδασκαλία της αρχέγονης Εκκλησίας και στις αποφάσεις και τους όρους των Αγίων Συνόδων, πριν το σχίσμα.

Προσφωνώντας την ορθόδοξη αντιπροσωπεία, δήλωσε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, πως βλέπει την «**ένωση των εκκλησιών**»: ως συγκόλληση με τις «**επιτρεπόμενες διαφορές**»! Αλλά ποιες είναι οι «**επιτρεπόμενες διαφορές**»; Οι χαώδεις δογματικές και εκκλησιολογικές πλάνες που συσσώρευσε στην θρησκευτική του κοινότητα τους δέκα τελευταίους αιώνες! Τι είδους «ένωση» θα είναι αυτή; Τίποτε το διαφορετικό από την **Ουνία**! «**Ως Επίσκοπος της Ρώμης, είπε, θα ήθελα να τονίσω για μια ακόμη φορά ότι για τους καθολικούς μας, ο σκοπός του διαλόγου είναι πλήρης ενότητα στις επιτρεπόμενες διαφορές, όχι ενοποιητική ευθυγράμμιση, πολύ λιγότερο απορρόφηση**». Και σημείωσε πως η «**ενότητα**» που οραματίζεται θα πραγματοποιηθεί, όχι με την πλήρη αποδοχή της σώζουσας αλήθειας, αλλά μέσω του «**σεβασμού των ειδικών χαρακτηριστικών και της αρμονικής συνύπαρξης σε νόμιμες μορφές διαφορετικότητας**»! Αλλά «**νόμιμες μορφές διαφορετικότητας**» δε υπάρχουν στην Ορθοδοξία, η οποία δεν διαφοροποιήθηκε ούτε στο ελάχιστο από την αρχέγονη βιβλική και πατερική διδασκαλία. Οι «**νόμιμες μορφές διαφορε-**

τικότητας» υπάρχουν μόνο στην «εκκλησία» του και είναι σαφέστατα οι δεκάδες πλάνες, και κακοδοξίες, οι οποίες την ορίζουν ως αιρετική! Αυτές, τις δικές του δηλαδή **«νόμιμες μορφές διαφορετικότητας»**, θέλει να μας τις επιβάλλει και εφ' όσον βλέπει ότι δεν θα τις υιοθετήσουμε, μας ζητά να τις αναγνωρίσουμε στην «εκκλησία» του, να τις ανεχτούμε και ουνιτικώ τω τρόπω, να **«ενωθούμε»**, με την προϋπόθεση να αναγνωρίσουμε το «πρωτείο» του σε όλη την Εκκλησία!

Αλλά δεν έμεινε σ' αυτά. Προχώρησε, με την θεολογική του πενία, εμπλέκοντας και το Άγιο Πνεύμα στους αιρετικούς συλλογισμούς του, αγγίζοντας, κατά τη γνώμη μας και τη γνώμη και άλλων εγκρίτων θεολόγων, τα όρια της ύβρεως κατά του Παρακλήτου. Είπε: **«Το Άγιο Πνεύμα προκαλεί δημιουργικά την ποικιλομορφία των δώρων, εναρμονίζει και οδηγεί στην αληθινή ενότητα, όχι στην ομοιομορφία, αλλά σε μια συμφωνία πολλών φωνών ειλικρινούς αγάπης»!** Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ερμηνευτική ανάλυση του λόγου του για να καταλάβουμε τι εννοεί. Ασφαλώς αποκαλεί τις αιρέσεις, **«νόμιμες μορφές διαφορετικότητας»** και τις απόδίδει στο Άγιο Πνεύμα, ως **«ποικιλομορφία δώρων»**, ως **«συμφωνία πολλών φωνών ειλικρινούς αγάπης»!** Δηλαδή, οι αγώνες των αγίων Πατέρων για τη διάσωση της σώζουσας αλήθειας της Εκκλησίας, ήταν ανώφελοι και επιζήμιοι, διότι, έσπειραν, κατά τον συλλογισμό του, την έχθρα και δεν εξέφραζαν την **«αληθινή αγάπη»!** Οι χιλιάδες μικρές και μεγάλες αιρέσεις, στο δισχιλιόχρονο διάβα της ιστορίας, δεν ήταν σπέρματα του διαβόλου, να ματαιωθεί το σωστικό έργο της Εκκλησίας, αλλά **«δημιουργική ποικιλομορφία δώρων»** του Αγίου Πνεύματος!

Και κατέληξε: **«Σε αυτή την ειλικρινή διαφάνεια που αγαπά ο Κύριος, θα συναντηθούμε και θα μπορέσουμε να εκτιμήσουμε καλύτερα την ταυτότητά μας. Θα μεγαλώσουμε στη γνώση και στην αμοιβαία αγάπη. Θα νιώσουμε ότι, παρά τις διαφορές μας, στην πραγματικότητα υπάρχουν πολύ περισσότερα που μας ενώνουν και μας ενθαρρύνουν να προχωρήσουμε μαζί»** (Ιστ. Κατάνυξη)! Δίνοντας το «στίγμα» των πραγματικών προθέσεων του: να **«αγαπηθούμε»**, δηλαδή να μην αντιδρούμε στις επιδιώξεις του Παπισμού, αρκούμενοι, όχι στην πλήρη ενότητα της πίστεως, αλλά σε ένα μέρος της, έστω μαξιμαλιστικού χαρακτήρα!

Δεν θα περιμέναμε να ακούσουμε τίποτε το διαφορετικό από τον άρχοντα του Βατικανού, και μάλιστα κατά την εορτή, που υποτίθεται, ότι τιμώμενοι ήταν οι Πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος. Θα περιμέναμε όμως να ακούσουμε ομολογητικό αντίλογο από την αντιπροσωπεία των ορθοδόξων κληρικών, τιμώντας την υπόσχεσή τους, κατά τη χειρο-

τονίας τους, ότι θα διαφυλάττουν και θα υπερασπίζονται, μέχρι κεραίας, την σώζουσα αλήθεια της Εκκλησίας μας! Αλλά, με λύπη και απογοήτευση, τους είδαμε, στο πλούσιο φωτογραφικό υλικό, να παραστέκονται στον αιρεσιάρχη και να ακούν ασμένως και ευχαρίστως την κακόδοξη προσφώνησή του!

Κλείνοντας το σχόλιό μας, θα θέλαμε να εκφράσουμε για πολλοστή φορά την πικρία μας και την απογοήτευσή μας για την έλλειψη ένθερμου ομολογητικού λόγου, υψηλά ισταμένων εκκλησιαστικών προσώπων, οι οποίοι έθεσαν πάνω από την υψηλή διακονική τους αποστολή, που τους ανέθεσε, τιμώντας τους, η Εκκλησία, τις φθηνές και ανούσιες δημόσιες σχέσεις, ισχυρών του κόσμου. Οι άγιοι της Εκκλησίας μας θυσίασαν τα πάντα, τιμές, δόξες και ανέσεις, δίνοντας ακόμα και τη ζωή τους, για την προάσπιση της σώζουσας αλήθειας. Και κάτι τελευταίο: θα θέλαμε να μελετήσουν με προσοχή οι ένθερμοι θιασώτες της λεγομένης «**Οικουμενικής Κινήσεως**» και της «**ενώσεως των εκκλησιών**», τις ως άνω δηλώσεις του κ. Φραγκίσκου, για να διαπιστώσουν (αν μπορούν να διαπιστώσουν), σε ποιους ολισθηρούς δρόμους οδηγούν την Εκκλησία του Χριστού!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ
Εν Πειραιεί τη 21η Μαρτίου 2019

Πηγή: www.impantokratoros.gr